

5.

DISKUSJONS BULLETIN

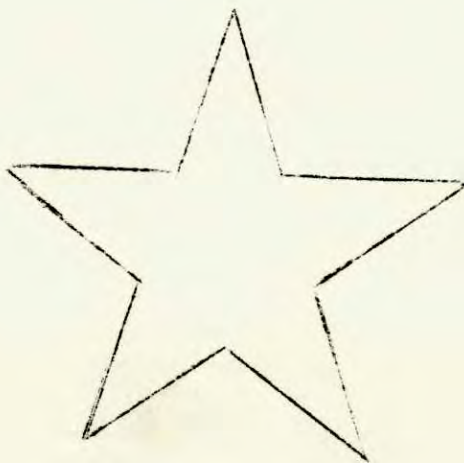
INNHold:

Fra Årsmøtet.

- s 3. Ungdom og fritid.
- s 5. EEC-diskusjon.
- s 7. LNL, NGS, YLI.
- s 9. Stoff
- s 10. Kvinnespørsmålet.
- s 12. Det nye FS og sikkerheten.
- s 13. Kunst og kultur.
- s 15. Anti-imperialistisk arbeid.

Annet:

- s 16. Kritikk av bulletin nummer 1.
- s 17. Join the army.
- s 18. Nei til blåsing i forbundet.
- s 20. Erfaringer fra m-1 stand.

Tom side

UNGDOM OG FRITID

Vår gruppe diskuterte et emne som forbundet ikke har oppsummert og fått klare linjer på, men som blir uhyre viktig i tida som kommer. På grunn av begrensede rammer valgte vi å konsentrere oss om arbeidet vårt med de kommunale fritidsklubbene.

BEHOVET FOR FRITIDSTILBUD

Konkurransesjaget på skolen og den grove utbyttinga av unge arbeidere uttrykker borgerskapets råtne, individualistiske livssyn rtedd nedover huet på ungdommen. Det er derfor dødsens naturlig at de fleste ønsker å slappe av i fritida. I en viss utstrekning imøtekommer de styrende ungdommens behov med kommunale fritidsklubber. 'Økonomiske vansker' gjør likevel at svært mange ikke har fritidstilbud, eksempelvis ca 2000 i Grorud/Ammerud-distriktet, samt et stort antall i Lillestrøm/Skjedsmo-området.

TO SIDER

Som alt annet har også disse klubbene to sider. De skal påvirke unge mennesker til å ta opp'sunne' interesser. Derfor er politisk virksomhet forbudt. Klubblederen skal holde en viss avstand til massene i kraft av sin autoritet, noe vi har stor 'nytte' av å lære. Kommunen har et solid grep gjennom heldagslederne som Ungdomskontoret holder oppe under armene. Samtidig er klubben et alternativ til gata. Stoffmiljøet driver mange ut i elendighet. Også motorsykkellagjengen representerer en fare ved at den blir svært lett påvirket av fascistiske ideer (Hell's Angels som har spredd seg kraftig). Vi har i dag ytterst få folk som kan gli inn i disse miljøene og spre kommunistisk ideologi. Sist, men ikke minst er klubbene et stad der ungdom mellom 12 og 18 (noen steder 20) kan slappe av uten å behøve å gjøre djupe innhogg i pengepungen.

ML-ERNES ARBEID I KLUBBENE

Det hersket ingen tvil i gruppa om at ML-ere og andre progressåve bør gå inn i fritidsklubbene. Klubbene virker ikke, som noen kan hevde, sløvende på folk i seg sjøl. Det er sosialdemokratenes prat om samarbeid og underkastelse under etblåfarga klubbreglement som passiviserer og sløver folk. Dette pisspratet må vi avsløre. Gjennom illegalt arbeid som diskusjon og avissalg må vi vise at det er noe som heter sosialistisk fellesskap. I det jobber folk kollektivt for sine interesser. Der finnes det ingen leder som kan avgjøre sakene på egen hånd. Der får ingen servert lover og regler fult ferdige. På den måten kan aktivister skape et press mot ledelsen med kravet om å få drive klubbaktivitetene slik medlemmene vil. Når spørsmålet kommer

på dagsorden på et allmannamøte, bør formålsparagrafen trekkes fram fordi den kan tolkes i vår retning ('Fritidsklubben har til oppgave å fremme samhold og kameratskap' eller noe i den dur).

KAMP MOT NEDLEGGING

Hvis medlemmene i en klubb klarer å trenge gjennom progressive tiltak, kan kommunen true med å legge klubben. Det er tilfellet i en av Oslos drabantbyer der klubblideren plutselig hadde meldt om 'økonomiske problemer' og 'skuffende erfaringer med klubben'. Da nytter det bare å mobilisere ungdommen til KAMP MOT NEDLEGGING AV KLUBBEN!

SKAL ML-ERE BLI KLUBBLEDERE?

Vi mener at på det nåværende tidspunkt ville det være feil de fleste stedene om ml-erne søkte jobb som deltidsledere. Det ville øke faren for å dominere miljøet med våre sektariske feil (Overivrig kjøre politikken ovenifra og ned). Der vi står sterkt på grunnplanet, men med en ledelse som saboterer alle progressive forslag, blir situasjonen sjølsagt en annen. Parolen blir: TA LEDELSEN UTEFRÅ STYRKE!

Når det gjelder å sette seg inn i reglementet og statens fritidspolitikker generelt anbefales boka til Von Der Lippe.

HUSOKKUPASJONER

Slike aksjoner krever et grundig forarbeid. Skjematisk kan en sette opp en del punkter:

- Få massene til å forstå at en aksjon er nødvendig.
- Grundig diskusjon blant ml-erne på forhånd.
- En skikkelig politisk plan med krav om kommunal støtte etc.
- Et godt militært opplegg (barrikadering, retrettmuligheter).
- Mobilisere nabo- og foreldrestøtte under aksjonen.
- Forslag til husorden og arbeidsformidling.
- Organisere aktiviteter på ulikt nivå (Foredrag, bordtennis).
- Blomstrende demokrati gjennom allmannamøter. Kommunen vil alltid prøve å sette okkupanter opp mot hverandre.

FORHOLDET MELLOM FRITIDSPOLITIKK OG EEC-KAMPEN

'Sørg for massenes velferd' må alltid være kommunistenes rettesnor..Hvis kommunen stenger en fritidsklubb nå, må vi vurdere OKKUPASJON av klubben sjøl om folkeavstemninga står for døra. Okkupasjoner av hussom ikke har blitt benytta til ungdomslokaler før, er en omfattende sak som må vurderes nøye utfra de lokale forholda og hensynet til helheten. Etersom disse spørsmåla er så lite sammenfatta, blei det foreslått et eget utvalg på okkupasjoner og fritidspolitikker. Enda viktigere er det å få innlegg til disk.bulletinen eller BV slik at det blir lagt et skikkelig grunnlag for utforming av politiske linjer.

EEC-diskusjon.

På årsmøtet var EEC sjølsagt et sentralt punkt på dagsorden. Alle gruppene førte diskusjon om EEC. Jeg vil ta for meg hva vi i vår gruppe spesielt var opptatt av, og så komme til plenumsdiskusjonen.

- I. Først tok vi for oss hva EEC-tilhengernes-Ja til EFaksjonens forskjellige forsøk på å lure vet-ikke gruppa til å stemme ja, og hvordan vi kan møte dette.
- II. Deretter diskuterte vi aksjonsformene vi bør bruke framover.
- III. Som det tredje punktet tok vi opp organiseringa av EEC-arbeidet fram til folkeavstemninga, og arbeidet i forhold til andre oppgaver, som trygging av basisgrupper i NGS o.s.v.

I den seinere tida har vi sett at EEC-tilhengera, særlig Ja-til EF gruppa, prøver å spille på følelser, ved å sette fram gamle myter og slagord som de tror kan få grobunn i folket. Et eks. er: Ja til EF-Ja til sol og ferie. Et annet er: Ja til EF- Ja til samarbeid og fellesskap. Dette er et forsøk fra tilhengernes side på å assosiere EEC-unionen med ønsker og rettigheter.

Det tredje vår gruppe trakk fram var myten om skipsfarten. Norge-som den stolte skipsfartnasjon, vikingene og norskeskip som har bygget opp landet. Si Ja til EF-slik at ikke dette går til grunne. Til dette argumentet fant vi ut at det er viktig å si at 60% av den norske skipsfarten går på andre land enn EEC-landa. Det er derfor bare en mindre del som blir berørt dersom Norge blir stående utenfor EEC. Vil EEC, dersom Norge blir stående utenfor, føre en proteksjonistisk politikk overfor den norske flåte? Man har blandt annet den såkalte OECD koden, som er tiltrådt av alle vesteuropeiske skipsnasjoner, på et fritt grunnlag. Skulle derfor EEC-landene, selv om de er forpliktet til fri skipsfart under OECD's liberaliseringskode, gjennomføre flagg-diskriminerende tiltak overfor utenforstående lands tonnasje, ville det neppe få alvorlige konsekvenser for norsk samfunnsøkonomi, fordi bare en beskjeden del av flåten ville bli berørt. Derimot vil Norge p.g.a. den norske handelsflåtens struktur fortsatt være en ønsket handelspartner for EEC, selv om Storbritania blir med og Norge blir stående utenfor. (Se Folkebevegelsens motmelding). Gruppa stilte opp spørsmålet om det er riktig av Norge å utvide skipsfarten i det uendelige, fordi norske redere i stor grad fungerer som imperialister overfor u-landa blandt annet, og utbyttere overfor sjøfolk som arbeider på norske skip.

Videre diskuterte gruppa vår Ja-til EF's aksjonens offensiv, som vi kanskje har en tendens til å undervurdere. De har tross alt satt i gang store propagandaoppl. i sommer, som blandt annet består i bruk av jernbanetog med propaganda, og ei fiskeriskøyte som skal gå langs kysten og spre Ja-propaganda. Ja-til EF folkene og deres aksjoner har etterhvert skaffet seg en del folk som står på stands o.s.v. I gruppa hadde noen gode erfaringer med konfrontasjoner på Ja-til EF stands. EEC-motstanderne hadde kuppet standen med en diskusjon som fullstendig dukka Ja-folka -- etter en stund pakket de sammen og gikk. Dette er noe vi bør benytte oss mere av.

Når det gjaldt aksjoner diskuterte vi særlig plakataksjoner, fordi vi syntes at det hadde vært for lite av dette. Årsakene kunne være at folk var reddet for å bli tatt av politiet, og også mangel på

-6-

skikkelig organisering., i form av samlede aksjoner
 Gruppen var enig om at vi i stor grad bør angripe EEC-tilhengernes
 plakater- ikke bare ødelegge dem, men også forandre parolene. Eks.
 Nei istedenfor Ja. Vi var også inne på å starte veggaviser på transforma-
 torer o.l.

Vi diskuterte også hva vi skulle gjøre med Gjerdes utsagn, om å
 sende informasjonsmateriell om EEC til skoleelever. En fin aksjon
 på dette er å lage en aksjon hvor EEC-motstanderne, etter at materialet
 er spredd, systematisk samler det inn og sender det hele tilbake til Gjerde.
La det bli en stor aksjon, hvor en lærer opplag over hvor mange som har
levert tilbake materialet.

I planarbeidet diskuterte vi en motsigelse som hadde vært særlig
 oppe i gruppe. Noen mente at vi nå like før folkeavstemninga må
 sette alle krefter inn i kampen mot EEC og la andre oppgaver vente til
 etter folkeavstemninga. Dette gjaldt oppgaver som interessekamp-arbeid,
 FNL-arbeid. Er dette ei riktig linje? Gjennom diskusjonen kom vi fram til
 følgende: Man sier: "Kan vi lykkes----- ja visst kan vi det" S.38 (Store
 hvite). Spørsmålet om hvem som reiser massene til nasjonal kamp, henger
 altså nøye sammen med hvem som går i spissen for massenes helt nære
 interesser. Derfor må vi ML-ere virkelig stille oss i ledelsen for
 interessekampen i NGS- YLI LNL o.s.v.

EEC er fremdeles et stort problem for mange ungdommer. Derfor betyr det mye
 at EEC-motstanderne bekjemper statens undertrykking konkret f.eks. på
 skolene. Denne undertrykkinga føler ungdommen direkte på kroppen. Det er
 en forutsetning for at vi skal vinne fler i kampen mot EEC. Det er ikke
 slik at EEC-arbeidet direkte tjener interessekampen eller omvendt. Det
 betyr at EEC er vår hovedoppgave, men vi skal også føre kamp på andre
 områder. Vi bør med en gang sette oss ned og bygge opp politikk, parole-
 grunnlag, for danninga av basisgrupper på skolen til høsten. Bygginga
 av NGS basisgrupper er en del i å lede en varig og stabil interessekamp
 for all ungdom, noe som vil stå sentralt i årene som kommer. Dette gjelder
 sjølsagt også for andre deler av ungdommen som for eks. unge arbeidere.

Det er også andre grunner til at vi i perioden framover vil
 folkeavstemninga., ikke skal drive andre aksjonskamper som ikke direkte
 har noe med EEC å gjøre. Etter folkeavstemninga vil den politiske
 situasjonen være kaotisk. Mange politiske grupperinger vil slåss om massene
 Derfor er det viktig at vi har vunnet massenes tillitt, nettopp fordi vi
 virkelig sørger for massebes tillitt.

Da vi kom inn på hvordan det praktiske arbeidet skal kjempes på
 mange fronter, diskuterte vi prinsippet arbeidsdeling. Det vil si at en i
 et lag fordeler ansvarsområder slik at de som har EEC som hovedoppg. skal
 stille seg i ledelsen for det arbeidet. Sitte i styret i AKMED, i FE.

For eks. skal en kamerat som jobber med EEC gå på andre møter i den grad han har kapasitet til det. Det samme gjelder kameratene som har ansvar for bygginga av basisgrupper. I et lag på 10 kan en tenke seg en fordeling slik: EEC:4 NGS:3 FNL:2
Prinsippet om arbeidsdeling bør diskuteres nøyerer hvilke farer og vansker det kan føre til, og hvordan disse kan løses.

0-----0

Oppsummering av debatten om NGS, LNL, YLI og fellesrådet på årsmøtet.

Debatten om disse masseorganisasjonene tok utgangspunkt i nødvendigheten av å organisere massene, og det i organisasjoner som vi har kontroll over. Mao peker flere steder på nødvendigheten av å organisere massene for at vi skal kunne sikre kontakten mellom kommunistene og massene. Idag finnes det slike organisasjoner hvor store deler av ungdom under utdanning er samla. Derfor er det ingen vits for oss å lage organisasjoner. Vi skal omdanne forbundet til en kommunistisk masseorganisasjon. Kort sagt betyr det at SUF(ml) skal organiseres slik at det kan skape en politikk for de breie lag av ungdommen, - det være seg ungdom under utdanning, ungdom i arbeid, ungdom i militæret, ungdommer i fritidsklubber, ungdom i interessekamp osv. Med andre ord så må organisasjonen bli breiere slik at den kan ta opp en breiere og riktigere politikk for ungdom. Dette har vi ikke vært i stand til hittil, - det er dette som er omdanningsbevegelsen.

Da så store deler av ungdommen er samlet i de organisasjonene som er nevnt ovenfor, er det klart at det er viktig å ha en politikk overfor disse organisasjonene. Det vi da slo fast var at denne politikken mått tjene massene i disse organisasjonene, samtidig som denne delen av vår politikk må tjene helheten. Så ble spørsmålet stilt: Skal vi satse på å bruke disse organisasjonene i EEC-kampen, eller skal vi først og fremst drive interessekamp? Svaret på dette spørsmålet ble gitt ut fra parolen om å "tjene folket, tjene massene". For det er klart at en stor del av ungdommen er opptatt av EEC-spørsmålet. Men faktum er at flertallet av ungdommen ikke anser EEC som et brennende aktuelt spørsmål som angår nettopp dem. De fleste anser EEC som et abstrakt spørsmål.

Vår oppgave blir derfor gjennom AKMED å få bevisstgjort ungdommen. MEN VI SKAL IKKE GJØRE NGS-LNL-YLI OM TIL AKMED'er. Disse organisasjoner skal vi få til å bli sjelstendige. Det betyr at interessekampen blir hovedsida i dette arbeidet. Det er det som er å tjene massene, det er nemlig mange fler som er opptatt av for nye pensum, det nye karkersystemet, alt for lite refunderinger av reisepenger, får ikke være inne om vinteren, dårlig med lånemuligheter, dårlige lønnsforhold for læringer, dårlig med hybler, dårlig med demokratiske rettigheter osv. osv. Nettopp det å lede massene til kamp for slike rettigheter er å tjene massene. Og det er heller ikke slik at bare de som har forstått den nye gymnasloven kan få være med i basisgrupper. Vi skal ikke

sloss mot Steen-komiteen i sin helhet først og fremst, men vi må være framskredne nok til å kunne skjere ut det som er Steen-komiteen på nettopp den skolen vi går på. -F.eks. normerte prøver på ungdomsskolene. Vi må være flinke til å forstå hva de vitale krav er på vår skole.

Saken er nemlig den at EEC ikke alltid vil være vår hovedoppgave. Det er ikke slik at det er bare oss som er på jakt etter ledelsen i disse organisasjonene. Opportunistene er veldig interessert i å skaffe seg noen innflytelsesrike posisjoner. Men det er bare oss som er i stand til å være drivende i det å lede massene. Men hvis ikke vi gjør det, er det alltid noen andre som greier det delvis.

8

I praksis betyr dette at vi allerede i dag må begynne å diskutere hva omdanninga egentlig krever av oss. Når det konkret gjelder arbeidet i disse organisasjonene slo gruppa fast at arbeidet måtte deles i tre deler eller stadier:

- 1) En politikk for organisasjonen.
- 2) Organisering. Dvs bygging av basisgrupper på alle gymnas, og tilsvarende arbeid for de som er i befatning med andre organisasjoner.
- 3) Aksjoner. Dette er selvsagt den beste måten å trekke til oss sympatisører, og å utvikle f.eks. basisgruppa.

For FS vil det bety at de nå snart forstår at NGS i Oslo er EU. Det vil si at parolen med å styrke NGS i realiteten betyr å styrke EU. FS må allerede i sommer begynne å diskutere med fraksjonen i EU hva som må gjøres utover høsten. FS må sørge for å få planta folk på yrkesskolene slik at de kan begynne å danne kampkraftige celler slik at vi kan få kasta ut de pampete SFU'erne som sprer sosialdemokratiets propaganda overfor medlemmene. Dette er i hovedpunkter det gruppa kom fram til, men det er av største betydning at det kommer i gang en fruktbar diskusjon om vår konkrete linje i disse spørsmålene.

FRAM FOR SUF(m1) SOM EN KOMMUNISTISK MASSEORGANISASJON.

FRAM FOR SEIERRIKT ARBEID I MASSEORGANISASJONENE.

FRAM FOR DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJON!

9.

STOFF

Siden nummer 4 av diskusjonsbulletinen har det vært mange gode diskusjoner om stoffspørsmålet, - på årsmøtet, sommerleirene og i mer uformelle former. Ennå må langt flere delta, vi mangler faktiske opplysninger og en rekke politiske standpunkter er sikkert ikke kommet fram.

Årsmøtet (og sommerleirene) sluttet i hovedsak opp om at vi må ta en fast og revolusjonær holdning til stoff:

- 1.- All bruk av rusmidler er gunstig for klassefienden, fordi det er en kunstig og falsk måte å "løse" sine problemer på. Derfor må vi kommunister gå i mot rusbruk i det hele tatt. Ideen om at stoffene kan få folk til å "innse" ting de ellers ikke ville sett, er løgn. Stoffene får folk til å oppfatte verden feilaktig.
- 2- En klar holdning til all stoffbruk må bety at vi ikke kan godta stoffbruk blant medlemmer. Det er å hjelpe SIPO, undergrave disiplinen og å stå fram som et reaksjonært eksempel for massene ("Hvis kommunistene kan blåse, kan vel jeg også") Ideen om at folk kan være "lördagsblåsere" i lang tid er farlig. Det kan finnes sanne unntak, men så lenge det motsatte er og vil være typisk, er "lördagspropagandaen" en hjelp til de som tjener på at det blir flere blåsere.
- 3- Når kamerater i forbundet har brukt stoff, fins det ingen "oppskrift" på hvordan motsigelsen skal løses. I nesten alle tilfeller må diskusjon for å overbevise være første skritt. Men vi kan aldri gå med på at folk som fortsetter, skal bli i forbundet.
- 4- Pushing skal bekjempes. Det er riktig å bruke direkte metoder. Vi må skille mellom forskjellige pushere (noen pusher for rein vinnings skyld, andre i hovedsak fordi de sjøl sitter i klistret) Men samtidig må vi slå fast: kommunister kan ikke stå rolig å se på at folk bryter ned ungdommen og klassekampen med gift, samme hvor elendig de sjøl har det. ("De fleste streikebrytere er sultne arbeidere, likevel blir de ikke tatt med silkehansker") NB Det hersker usikkerhet om kampen mot pushing skal begynne i Oslo sentrum eller i forstedene.

Mange kamerater er uenig i hele eller deler av denne politikken. Denne oppsummeringa uttrykker bare det gruppa på årsmøtet mente. Men det er bedre at kamerater gir uttrykk for sitt eget syn, enn at jeg skal gi dem en bleik gjen-givelse. SKRIV INNLEGG! SKRIV OGSÅ OM VÅR HOLDNING TIL ALKOHOL!

Hå.

Kvinnespørsmålet.

Kvinneundertrykking foregår på alle områder. Kvinnene får de dårligst betalte jobbene, er de første som blir sparka i nedgangstidene, likelønn er bare gjennomført på papiret, og en stor del kvinner, nemlig husmødrene, er fullstendig økonomisk avhengig av mannen.

Kvinnen skal være mannen underlegen, og er til for hans glede. Hun skal være sexy så han får lyst på henne, føde og oppdra hans barn, og passe hans hjem. Politisk virksomhet skal hun drive lite med, for det har hun ikke noe greie på, og dessuten er det ikke kvinnelig. I tillegg har hun en del egenskaper som skiller henne fra mannen - hun er mindre egnet til ledende arbeid, blir lett hysterisk og gråter når det oppstår problemer i stedet for å diskutere dem og gjøre noe, er bedre egnet enn mannen til husarbeide. Hun er pratsom og sladdersyk, er jålete, og dessuten er hun meget uselvstendig slik at mennene må være hennes beskytter.

Dette er noen eksempler på hvordan kvinnene blir undertrykt både økonomisk og ideologisk, hvordan det dannes et ideal som gjør det lettere å fortsette undertrykkinga.

Hvem er hovedfienden? Det finnes to alternativer - enten er det mannen, eller så er det monopolkapitalen. Det er monopolkapitalen som grovt utbytter kvinnene som billig arbeidskraft og som holder kvinnene hjemme som husmødre eller trekker dem ut i produksjonen alt etter sitt eget behov. Det er den som gjør kvinnene avhengig økonomisk av mennene og som gjennom alle sine kanaler (statsapparat, presse, reklame, skole) kjører ut reaksjonær ideologi for å opprettholde undertrykkinga. Mennene er privilegerte i forhold til kvinnen men er selv undertrykt av monopolkapitalen. De er preget av den reaksjonære ideologien og utnytter kvinnes økonomiske avhengighet til selv å undertrykke kvinnene. Spørsmålet om hvem som er hovedfienden skulle være lett å besvare, og menn og kvinner må begge kjempe mot hovedfienden, monopolkapitalen. Men kvinnene må også, ut fra ønsket om enhet, kjempe mot mennenes reaksjonære ideologi og praksis.

Trenger vi en kvinnefront? Når det er slik at monopolkapitalen er hovedfienden, trenger vi da noen egen kvinnefront? Kan ikke kvinnene kjempe sammen med mennene i de samme organisasjonene og samtidig gå i mot undertrykkelsen fra mennene? Jeg mener det trenges en kvinnefront for å bevisstgjøre kvinnene, og for å føre kvinnes særegne kamp. Denne fronten må kvinnene selv lede for å styrke sin egen stilling og for at den ikke skal bli

dominert av menn slik at vi får en ny variant av undertrykking. Selvsagt skal kvinnene også kjempe sammen med mennene i fagforeninger, boligforeninger, og forskjellige fronter og masseorganisasjoner, men kvinnefronten kan trekke med tusenvis av nye kvinner i kampen, fordi den tar opp det som er mest aktuelt for dem. Mange av dem som nå er med i kvinnefronten hadde vi ikke klart å aktivisere politisk på annen måte.

Vi kommunister er i mot enhver form for kvinneundertrykking, men hvordan er det med vår egen praksis? Feudal og borgerlig tenkning gjennomsyrrer vårt syn på kvinner. Se på ditt eget lag og storlag. Hvor stor prosent av medlemmene er kvinner? Hvor mange av lagslederne er kvinner? Du vil antagelig komme til at det er langt under 50%, men kvinnene utgjør jo 50% av ungdommen. Kan dette komme av vårt syn på jenter? (De passer ikke så godt til politisk arbeid de er ikke så mye med i politiske diskusjoner, så de vil ikke være med. Det går da bra uten jenter). Eller er det bare tålfeldighetene som gjør forholdene slik?

Er ikke en del jenter redde for å bli politiske ledende fordi de da lett blir betrakta som noe annerledes. "Hu' har ikke noe drag på gutta så hu' måtte hevde seg på noe annet". - det er ting som blir sagt. Jeg tror mange synes at det egentlig ikke passer at jenter er politisk aktive eller ledende - de bør heller stå bak mannen og hjelpe ham.

Hvordan er det med forholdet mellom gutter og jenter utenom det vi vanligvis kaller politisk virksomhet? Her er det mye å gå inn på. Er det ikke et mål for mange jenter å bli snakka om som sexy og deilig nettopp etter hvordan de ser ut? en ettertraktet vare på markedet. Vurderer ikke guttene jentene etter hvordan de ser ut? og er det ikke målet å ligge med flest mulig? Gutter snakker så ofte om jenter som noe som man har, underforstått til sitt bruk og sin fornøyelse.

Forholdet mellom ektefeller og andre som bor sammen, bør også sees nærmere på. Gjør mannen halvparten av husarbeidet og eventuelt barnepass? Eller er det slik at jentene tjener "revolusjonen" ved å frigjøre mannen fra husarbeidet slik at han kan få gjort mer politisk arbeid. Driver begge politisk arbeid eller er det slik at kona bli liggende etter politisk og dermed blir mer isolert fra klassekampen og det politiske arbeidet. Deete kan forsterke de reaksjonære ideene og innstillingene om kvinnespørsmålet.

Kamerater, jeg har forsøkt å påpeke at vi er prega av en feudal og borgerlig tenkning når det gjelder kvinnespørsmålet, og at det finnes kvinneundertrykking overalt i bevegelsen. Gruppa på

årsmøtet som diskuterte dette spørsmålet, tok også opp hva som nå bør gjøres, og kom blandt annet til følgende:

- Kvinnespørsmålet bør diskuteres i hele forbundet. Det behøver ikke nødvendigvis være et eget lagsmøte på det, men det kan holdes frivillige møter på det, det kan diskuteres på badeplasser og fester med annen ungdommer, tas opp til bred debatt her i diskusjonsballstinen o.s.v. Kamerater, la oss for alvor starte diskusjonen om undertrykking og frigjøringa av kvinnen.
- Det bør diskuteres om det skal opprettes kvinnefront på deres sted, skole e.l. Gruppa på årsmøtet mente at det i første omgang ble snakk om å opprette kvinnefront på videregående skoler (lærerskoler, sosialskoler ol.), men at det muligens også burde eksprimenteres med kvinnefront på et par ungdomsskoler og gymnas.
- Kvinnespørsmålet bør få langt større plass enn tidligere i kadervurderinger. Det bør stilles spørsmål om kameratens forhold til det annet kjønn og til kone/fast følge og til det å være sammen med andre. Løser vi ikke problemer på dette området, kan en ellers god kadervurdering være til liten nytte på lengre sikt.
- Alle oppfordres til å studere kvinnespørsmålet grundig. Les røde fane nr. 2 1972!
- Alle jenter oppfordres til å melde seg inn i kvinnefronten, og delta i spredning av frontens blad.

KAMP MOT KVINNEUNDERTRYKKING I VÅR EGEN ORGANISASJON!

FRAM FOR ET STORT ANTALL LEDENDE KVINNELIGE KADRE!

KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING!

_____oOo_____

Det nye FS og sikkerheten

P.g.a. sikkerheten vedtok årsmøtet ikke å offentliggjøre hele det nye FS for organisasjonen. De personene som hele organisasjonen ^{kjenne} er den tidligere fungerende formannen og den nye formannen. Lagsmedlemmene kan få greie på hvem disse er gjennom sine årsmøtedelegater. Ellers kan lagsmedlemmene få vite om de kandidatene som laget nominerte ble valgt eller ikke, og medlemmene har krav på å få en politisk begrunnelse for avgjørelsen.

Ingen FS-medlemmer skal offentliggjøres utafor organisasjonen!

Vi oppfordrer medlemmene til å styre nysgjerrigheten sin og ikke spørre om kandidater fra andre lag som de muligens kjenner til!

Nysgjerrigheten svekker sikkerheten.

FRAM FOR VEPNA REVOLUSJON-STYRE SIKKERHETEN!

AVVIS NYSGJERRIGE SPØRSMÅL!!

FS/AU

FRA DISKUSJONEN OM KULTUR OG KUNST PÅ

ÅRSMØTET.

Først prøvde vi å diskutere hva som er ungdommens kultur nå for tida dvs. dens omgangsformer, klær, musikk, stil i det hele tatt. Det var en del saker vi var litt usikre på, men dette får kameratene diskutere mer seg imellom. Vi mente det var en nye mer kollektiv stil blant ungdom nå for tida. F.eks. holder klassene på skolen mer sammen som klasse enn for 5 - 10 år siden, de klasser ofte var oppdelt i 2 eller flere fiendtlige leire. Det kommer antagelig av at undertrykkninga er hardere nå.

Dans: Før var det mer "stiltall pardans", f.eks. swing, samba osv. i begynnelsen av 60-åra. Nå dansing i miljø, kollektiv trakk.

Klær: I begynnelsen av 60-tid åra: slips, dress, flotte kjoler osv. dyrt. Mot denne stilen begynte vi å gjøre opprør, særlig de "radikale", og stilen med mer fornuftige og tildels slaskete klær kom. Straks var industrien på pletten og begynte å produsere "fancy" klær, dyre og uholdbare (eks. Levis). Så lurte vi på: Bør de progressive prøve å utvikle en stil med å ikke kjøpe /gå mod de mest dyre og fancy klærne?

Fester: Før bare fyll og klining. Nå er det mer diskusjoner på fester, selv om det er alt for mye fyll. Folket er ikke tjent med å ha en ungdom som bruker mesteparten av tida si til å tenke på hvordan en skal få tak i fyll til helga, isteden for å tenke på å slåss.

Litteraturen: Jævla mange som leser Morgan Kane og hjerteblader. Råtten propaganda. Vi må benytte oss mer av stilen med å lage bra tegneserier og noveller i propagandaen vår. Det hadde sikkert vært lurt å lage en 2 "alternativ hjerteblad-serie" om f.eks. en gutt og ei jente, med bra innhold. RG må konkret kritisere hjertebladene og Morgan K.

Sanger, viser: Mye mer stil nå enn før at ungdom synger og spiller sjøl. Nesten alle kan et par grep på en gitar. Det er sikkert mer som kunne trekkes fram, men vi skal ikke gjøre det her.

Vi mente at kulturen får en kunstnerisk uttrykksform, og begynte å diskutere kunst. Da konsentrerte vi oss om å klare opp i den diskusjon som har vært i diskusjonsbulletinen.

1. Form) innhold i sanger.

A) Både form og innhold er viktig. Det er viktig å ha sanger på feiende melodier som ungdom liker.

B) Formen får sin betydning ut ifra innholdet. Eks.: Du hører et orkester spille internasjonale. Da tenker du på den revolusjonære arbeidersangen, selvom du ikke hører teksten. Når du hører "Kjærlighet fra gud" spilles i radioen, tenker du på den ekle kristne sangen, selvom du ikke hører teksten. Derfor: Det er ingen form i seg sjøl som er bra eller dårlig, revolusjonær eller reaksjonær. Det eneste vi bør forlange av f.eks. en melodi, er at den skal kunne spilles/synges uten vanskelighet.

C) Noen sier: Kan vi bruke melodien til enkjent plate som borgerskapet har produsert? Vil ikke det være å tjene borgerskapet? Nei, mente vi (Se pkt. B) Det er ingen som mener vi skal lage en feiende, revolusjonær kampsang på melodien til "Kjærlighet fra gud". Da ville ikke form og innhold stemme overens. Men vi kan godt lage sanger av typen: "og så drar vi på sommerleir, og vi har det bra, vi diskuterer dagen lang" på melodien til Fanny, Fanny (f. eks.) Vi gir vel faen i hvem som har laga melodiene, så lenge vi kan bruke den til å nå ut til ungdommen? Vi syntes det er tulle og teoretisk å snakke om å lage "nye former" og "ikke bruke borgerskapets former". Hva synes andre? Bør ikke vi nye mer bruke pop-viser, og lage egne tekster til den? Folk bør sette seg ned i en gjeng og lage bra tekster til kjente melodier, og sende den til f. eks. RG. Kinesera sier: La det gamle tjene det nye, la fortida tjene nåtida!

2. Form/ innhold i teater

Vi mente at vi var for allslags teater. Både tineslange revolusjonære stykker a la "Moren" som blei spilt på Nasjonalteateret, og korte sketsjer og amatørteater. Vi trenger begge deler. Sjølsagt må formen også i amatørteater være bra, sånn at folk kan replikkene sine, at det er myn liv på scenen, nye sanger, naturlig måte å snakke på osv. Amatørteater er uhyre viktig. Det kan sees som en måte å gjøre et langt foredrag

lett og morsomt. Og et amatørteater behøver ikke å trene i et halvt år. Det vi trenger er helt aktuelle sketsjer som er raske å øve inn og lette å lage. Vi bruker a lt for lite av dette! Vi kunne ikke skjønne at en kamerat i diskusjonsbulletinen kunne mene at sånt amatørteater fjerner oss fra massene. Vi synes han var en perfeksjonist. Alle folka i gruppa hadde erfaringer som gikk på at amatørteater var et utmerka red redskap i klassekampens tjeneste. Det blir et viktig ledd i ondanningsbevegelsen å bruke sketsjer o. l. på åpne møter. Massene rundt oss må trekkes ned i teatergrupper.

Antiimperialistisk arbeid.

Siden EEC er hovedoppgaven sier mange at vi bare skal kjempe mot EEC. Noen sier utfra: "at vi for å kjempe best mot imperialismen må kjempe i vårt eget land" derfor bare kamp mot EEC. Men vi må til brennpunktet for motsetningen mellom imperialismen og folkets frigjøring. Gjennom å forstå USA imperialismen kan man også forstå imperialismen i EEC. Men bare en imperialistmakt er til en hver tid den sterkeste. Ved å studere krigen i Vietnam kan man også forstå hva norsk sjølrådrett betyr.

Det er viktig å styrke denne delen av det antiimperialistiske arbeidet. Det har i den siste tida vært dårlig forståelse for hvor viktig det er å hjelpe det vietnamesiske folket ved å styrke opposisjonen mot USA imperialismen. Det er særs viktig med aksjoner nå da bombinga av dikene i DRV kan føre til flomkatastrofe og hungersnød til høsten.

EEC skal ha en felles utenrikspolitikk. Det hindrer oss i å presse regjeringen, f.eks. ville de ikke anerkjent DRV om vi var i EEC. Vi må helt til Brüssel for å få gjennom utenrikspolitiske vedtak. Så vidt jeg vet har ingen EEC land anerkjent DRV.

Vi må jobbe med å lage FNL grupper og hjelpe folk med å starte grupper og utvide fronten. Der har vi mye å lære av FNL som har en veldig bred front. Det er langt kontinuerlig arbeid som teller.

La aksjonen inngå i dagliglivet.

Vi må også studere politikken og diskutere. Masseaksjoner er bra for å trekke folk med i arbeidet. Demonstrasjoner og aksjoner har ofte blitt dårlig diskutert politisk. Dette har ført til nervøsitet ved aksjonene ved at folk ikke har forstått den politiske betydning. Vi har også lite brukt oppsummering til å lære av gamle feil. Har man skikkelig oppsummering fra tidligere aksjoner står man også bedre rustet til aksjoner som det ikke er tid til å diskutere på forhånd.

Kritikk av I. nr. av bulletinen.

Vårt lag mener at I. nummer av bulletinen var udialektisk og overfladisk på mange måter. Vi mener at de negative sidene i fylkesorganisasjons utvikling det siste året ble lagt så stor vekt på at det virket som organisasjonen hadde gått tilbake eller stagnert. Et nytt medlem som fikk buletinen syntes ikke at innholdet var i samsvar med hans erfaringer når det gjaldt forbundets arbeid, og begynte å lure på hva slags organisasjon han hadde meldt seg inn i.

Vi vil ved noen eksempler vise at buletinen var overfladisk: i avsnittet om EEC-arbeidet 17.mai, står det: "17.mai var også en bra dag for EEC-motstanden, som preget dagen. Det må likevel bemerkes at deltakelsen i både barnetoget og russetoget, var uhyre dårlig, og egentlig er et tilbakeslag fra i fjor." Vi mener at man må legge mye godvilje til for å avgjøre hva som var hovedsida på grunnlag av disse betraktningene.

Videre står det om økonomikampanjen: "At den har gitt relativt gode resultater", for å understrøke dette hevdes det at det kommer inn mer penger, og at laga har blitt mer punktlige i betalinga. Hvor er det blitt av politibilen i økonomikampanjen? Det virker som om F.S. er mer interessert i at de har skodd seg økonomisk, enn å vise den revisjonistiske utglidinga i økonomien. Vi har tross alt gjennom kampanjen bekjempa parlamentariske og reformistiske illusjoner blandt medlemmene, og dette er det viktigste.

Vi mener også at det ikke ble presisert hvor viktig rolle omorganiseringa har spilt for forbundets utvikling det siste året. Selv om de fleste enhetene er omorganisert for kamp, gjør ikke F.S. noe forsøk på å sette dette i sammenheng med forbundets framgang.

Til slutt noen kommentarer på valg av nytt F.S. Vi mener at I. nummer av buletinen på visse områder (f.eks. omtalen av skolearbeidet, og N.G.S.) avslørte at gymnasiaster ikke er representert i F.S.S.K.A.U.s kommunike fra SUF (m-1) s SKS 2. plenum står det at målet til høsten er at 50% av forbundets medlemmer er ungdomskoleelever. Dette må F.S. ta hensyn til. Derfor må F.S. ikke bare bestå av superskolerte folk, men også representere alle de grupper forbundet spenner over. Medlemmene i F.S. må i praksis ha vist at de er kommunister, og her må kameratenes masselinje og i det hele tatt evne til kontakt med massene vurderes nøye. Kamerater som har vært ledende i kamper som blir aktuelle for forbundet i framtida (f.eks. husokkupasjoner, ulovlige demonstrasjoner) må vurderes ekstra grundig i denne sammenhengen.

17

JOIN the ARMY !

ML-bevegelsen oppfordrer progressiv ungdom til å gjøre politisk militærtjeneste framfor å nekte. Likevel er de forbundsmedlemmer som søker sivilarbeid fordi det medfører ulemper/ubehageligheter å være et år i forsvaret. I langt større grad gjelder dette medlemmer som går inn for å dimme. Jeg tror at en slik uthuling av ML-bevegelsens linje kan svekke det revolusjonære arbeidet betydelig fordi:

- Militæret er ikke bare et sted der vi skal drive masselinje, men den europeiske imperialismen- og norske monopolkapitalens sikring av sin makt i Norge. I tilspissede situasjoner kan den lille delen av ungdommen som er i ferd med å avtjene militærtjenesten være av avgjørende betydning. I artikkelen "Revolusjonære perspektiver i kampen mot EEC" (Røde Fane nr.1) blir "taskenspill og svindel" trukket fram som en mulighet ved folkeavstemminga. "Både i fabrikker og bygder vil svaret bli opprør mot statsmakta." Hva vil resultatet av et slikt opprør bli hvis vi synes det er for "ubehagelig" å gjøre militærtjeneste? Vi skal være forberedt på raske framganger. Det betyr bl.a. å gjøre vårt til at forsvaret til enhver tid er ubrukelig som redskap for monopolkapitalen.
- ML-erne må beherske alle kampformer. Militærtjenesten gir oss erfaringer i illegalt arbeid som vil være verdifulle både idag og når vi blir forbudt.
- Militærlivet kan kvitte oss med sekteriske feil. Du må leve massenes liv, bo, leve, spise og tilbringe fritiden sammen med gutta.
- Tjenesten gir praktiske erfaringer som kan komme til nytte under revolusjonen

Militæret har negative virkninger på kadren også, men de er klart underordnet.

Kamerat! - valget er ditt, du kan enten tenke på at du taper et år, får avbrudd i utdannelsen, får fysiske og psykiske påkjenninger osv. eller drive politisk arbeid et av de stedene som det er av størst betydning, og som gir viktige erfaringer.

TJEN FOLKET!

GJØR POLITISK MILITÆRTJENESTE!

nylig dimitert.

NÅI TIL BLÅSING I FORBUNDET !

Omorganiseringa er i gang. Vi skal organisere de brede lag av ungdomsmassene i et kommunistisk forbund.

Motsigelser på hvilke linjer vi skal ha overfor ulike grupper av ungdommen, de forskjellige sakene som rører ungdommen, må derfor løses for at omorganiseringa skal bli det vi ønsker: en styrking av den revolusjonære bevegelsen.

Stoffmisbruk - i første rekke cannabisstoffene er en av de ting som har ført til ødeleggelse av ungdomsmiljøer. Her i Oslo er det deler av ungdomsmiljøet som ikke er blitt berørt av dette men eks. fra mindre steder i Norge, viser at stoff kommer som en bombe og river i stykker miljøer.

Stoffbruk fører også med seg en ideologi: Individets frigjøring, frihet i betydning gjør hva du vil når du vil med hvem du vil. Mystisisme og religion dyrkes: Vend deg inn i deg selv - og bli ML!

Stoffbruk er flukt akkurat som alkohol kan brukes som gluktnmiddel. En flukt fra problemer som kjennetegner et monopolkapitalistisk samfunn, og en flukt som viser mistillit til at noe kan gjøres. Men flukt ved hjelp av stoff fører til så mye mer enn fyllesjue dagen derpå:

1. Den individuelle frigjøringsideologien, hvor egoet er viktigst.
2. Apati og isolering fra samfunnet (Arbeidet flytt på landet)
3. Fysisk nedbrytning.

Jeg tror at bruk av stoff og alkohol er to sider av samme sak, men at de må angripes vidt forskjellig. Her skal jeg ta for meg hvilke linjer jeg mener Forbundet må ha overfor (stoff)brukere. (Motsi Det er endel motsigelser på dette spørsmålet og etter min mening bløtstrer høyre opportunismen på dette punkt. (Motsigelsen går ikke på om vi skal organisere narkomane eller ikke, men ang. blåsere og vår holdning til blåsing generelt.)

Omorganiseringa betyr ikke at vi skal organisere blåsere som MLX ML'er i Forbundet!

Vi vet at det er monopolborgerskapet som selger stoff i alle land, også i Norge. Monopolborgerskapet har stor interesse av at opposisjonell og progressiv, revolusjonær ungdom, blir slået gjennom stoff og degenererer til individualistiske navlebeskuede sjøldiggere.

Folket derimot har motsatt interesse: nemlig at ungdommen kan være en drivende kraft i arbeidet med revolusjonen fram til seier. At stoffbrukerne selv har sammenfattende interesser med folket er objektivt riktig, men i og med at mange av den har kortsiktig interesse av å kjøpe stoff og dermed opprettholde pushervirksomheten, er deres ideologi preget av "ikkerevolusjonær" ikkesamfunnsfiendtlig" tenknig. Dette sammen med den individuelle frigjøring anti-autoritære (en pamp er en

19.

Ut fra dette mener jeg:

Vi skal fullstendig avgrense oss fra stoff/brukere og deres ideologi, ved ikke å organisere den som MLere. Men vi skal omgås den og organisere den i Røde gjenger og Her skal vi stille opp alternativet for dem et ka meratslig, revolusjonært miljø, preget av solidaritet, hvor utbytting av kamerater ikke skjer. Og vi skal vise i praksis at det nytter å kjempe, at revolusjonen vil seire. Gjennom disse Røde gjenger kan blåsere politisk motivéres for å slutte. (Vi må bare ikke ha illusjoner om at vi er Florence Nightingalere som kan forandre folk overnight ,)

Omorganiseringen vil føre til at masser av unge ofte svært uskolerte vil bli organisert i Forbundet og det er gjennom Forbundet ledet av dets kadere ungdommen skal utvikles til revolusjonære, Hvis vi i en slik situasjon skulle organisere også blåsere ville faren for en oppblomstring av borgerlig tenkning og individualisme gjennom stoff og den ideologi jeg har pekt på at den fører ned, ytteligere forsterkes. Liberal holdning på dette punkt har ført til nye jøvelskap i andre land, og la oss lære av dette og kjøre kamp mot slike linjer i Forbundet. Det er klart - mange blåsere Er progressive og vi har sikkert noe å lære der også, men deres ideologi og misbruk tjener ikke folkets kamp og vi må derfor bekjempe disse tingene.

Vi skal også lede kampen mot stoff gjennom f.eks. aksjoner som: Alle harde stoffer ut av Oslo innen 1972!

Vi skal ikke organisere ungdom ved å avv-ike fra marxismen-leninismen

Mao Tsetungs tenkning og ha liberalistiske linjer, men vise at den eneste vei for frigjøring av folket går gjennom revolusjon, ledet av vår ideologi gjennom det kommunistiske parti!

TIL KAMP MOT LEGALISERING AV STOFF I FORBUNDET!

Utvikl sterke RØDE GJENGER!

LENGE LEVE MARXSISMEN-LENINISMEN MAO TSETUNGS TENKNING!

ERFARINGER MED M-L STAND

I forbindelse med sommerleirmobiliseringa sto jeg på SUF(m-l) stand i byen. Vår stand som var preget av "SUF(m-l)" i store bokstaver, stor sigd og hammer og rødt flagg samla store menneskemengder, skapte beinharde oppheta diskusjoner og bra omstetning på Røde Garde, Klassekampen o.a. (vi ble utsolgt).

Etter de erfaringer som ble gjort der er jeg begynt å fundere over hvordan vi (ikke?) markerer oss som kommunister for tida.

I laget har vi vesentlig drevet som "front-mennesker", og salg av m-l stoff, m-l studier osv. har ligget nede. Dette sammen med manglen på politiske diskusjoner og demokratisk liv tross jeg gjør at mange kamerater i dag har vanskelig for å stå fram som kommunister. Ikke fordi de er feige eller ikke vil, men fordi de mener de ikke makter det, - noe som er helt naturlig sidjen vi ikke har diskutert den kommunistiske politikken skikkelig.

Med andre ord: Høyre-opportunisme truer bak hjørnet.

Samtidig ser vi at SF, populistene og andre opportunistar har framgang pga. radikaliseringa av det politiske miljøet her i landet. Vårt behov for å knuse disse retningene og gi folk riktig politikk er økende.

Mitt forslag: Vi bør etter folkeavstemminga (?) planlegge og forberede godt og gjennomføre en SUF(m-l) uke, eller en SUF(m-l) aksjonsdag (ev. som samarrangement med MLG) der vi markerer oss stort i byen ved stands, dørsalg, salg på restauranter, lopeseddelutdeling osv..

En slik aksjon og forberedelsene til den bør målrettes på å knuse opportunismen, f.eks. vise folk hvorfor SF ikke holder mål og samtidig vise vår egen linje, spesielt på de punktene opportunistene angriper oss. Når SF kan skremme folk bort fra m-l'ere ved å vise til "proletariatets diktatur" og Stalin så bør vi spesielt forklare vårt syn på disse sakene.

Parolene for aksjonen bør være av typen:

- Slutt opp om SUF(m-l)
- Fram for sosialismen
- Leve kommunismen
- Studer marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning.
- Stalin - en stor revolusjonær
- Fram for proletariatets diktatur.

